

# Τεχνικές Βελτιστοποίησης – Εργασία 3<sup>η</sup>

Θωμάς Κυριάκος Πραβινός

AEM: 9937

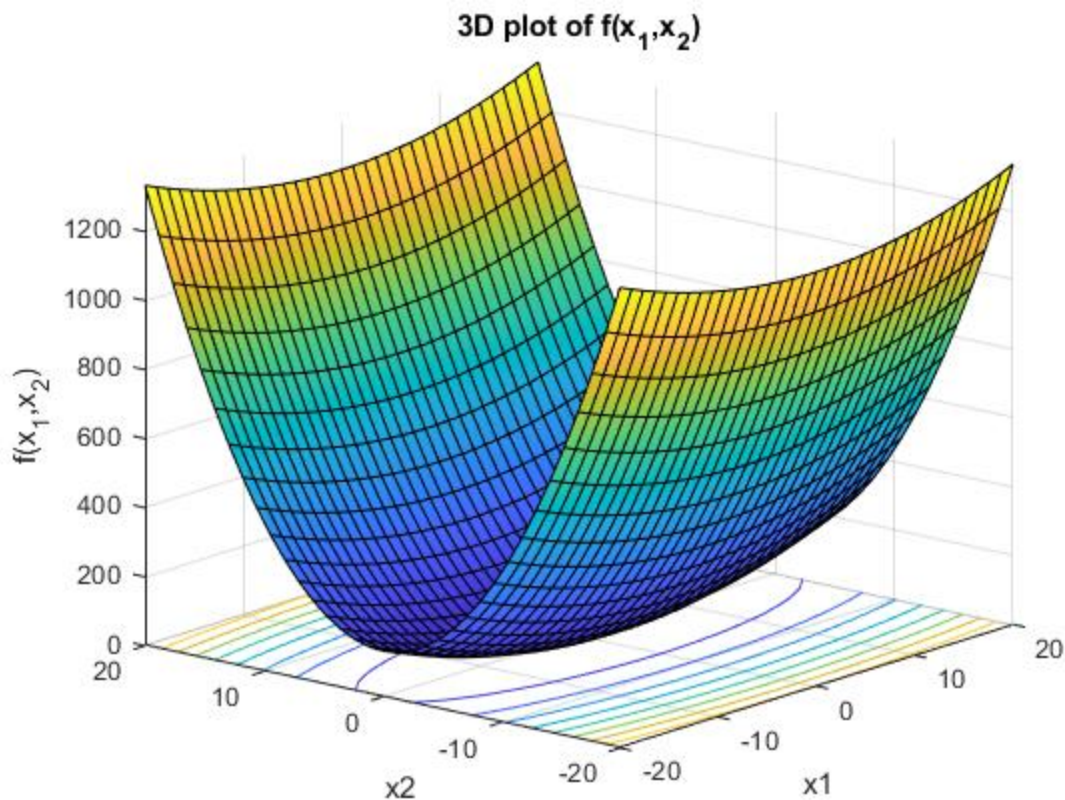
Χειμερινό Εξάμηνο, 2023-24

## Εισαγωγή

Στη 3η εργαστηριακή άσκηση θα ασχοληθούμε με την μέθοδο της Μέγιστης Καθόδου με προβολή και πιο συγκεκριμένα για την συνάρτηση:

$$f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}, \quad f(x) = \frac{1}{3}x_1^2 + 3x_2^2, \quad x = [x_1 \ x_2]^T.$$

Τρισδιάστατη απεικόνιση:



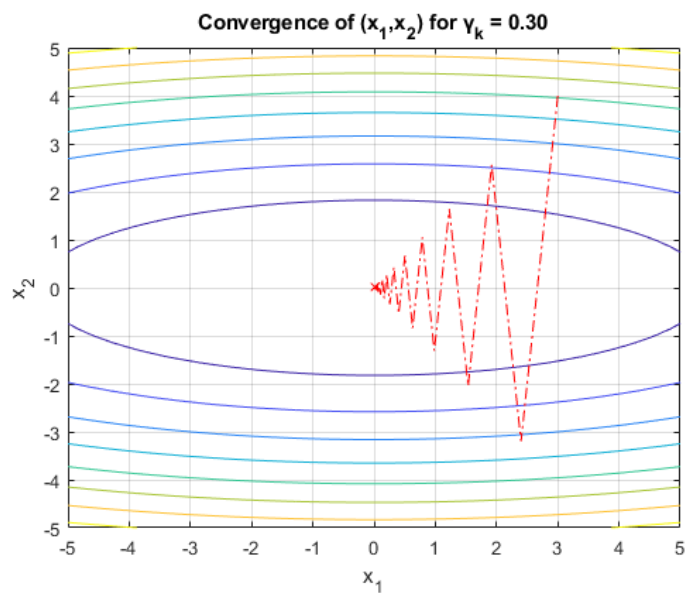
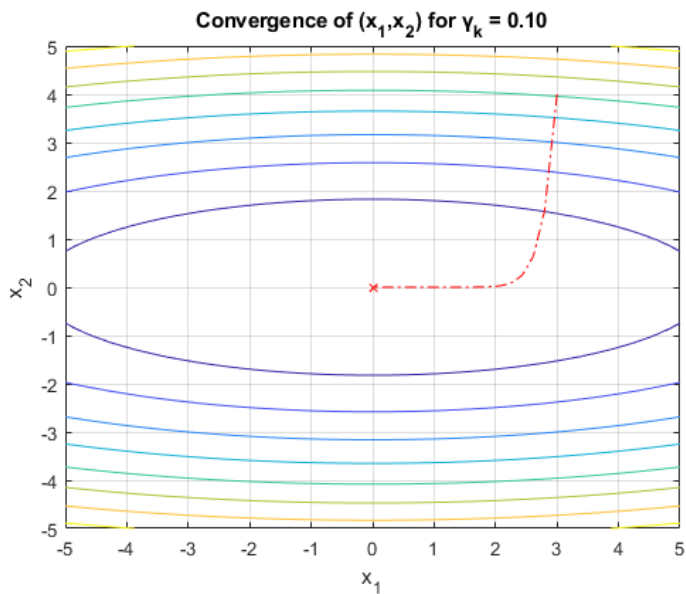
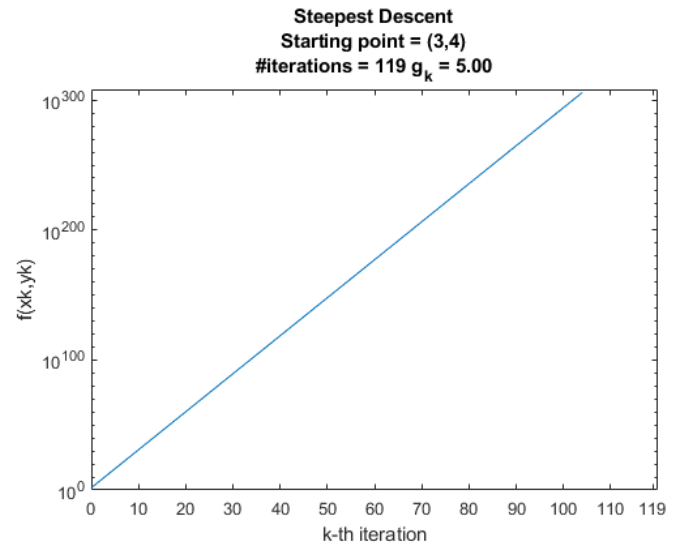
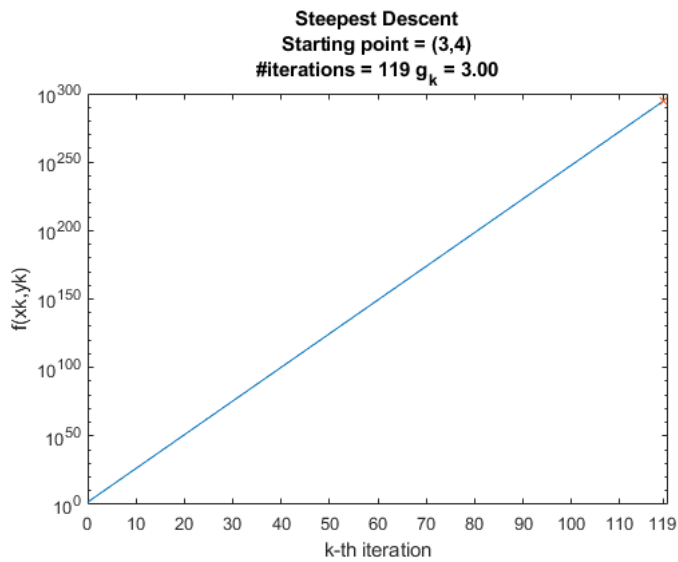
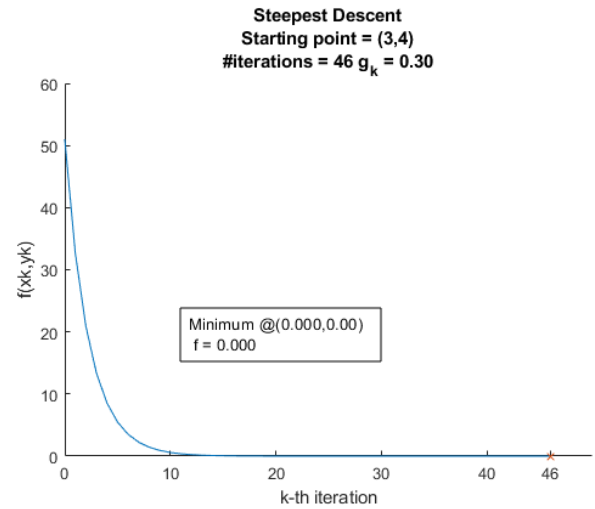
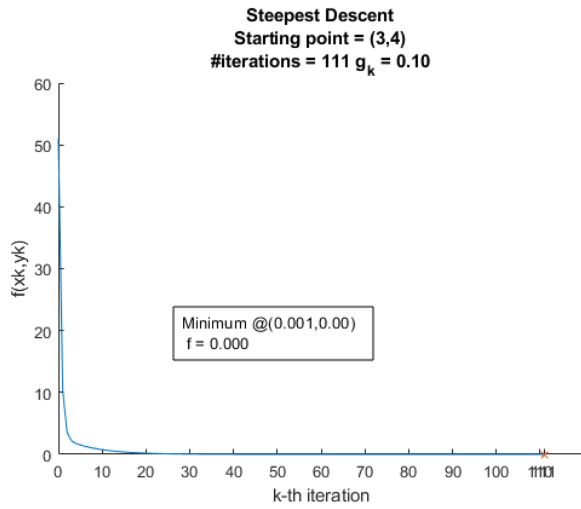
Από την τρισδιάστατη αναπαράσταση της συνάρτησης παρατηρούμε πώς το γεωμετρικό της σχήμα είναι ένα ελλειπτικό παραβολοειδές ενώ μπορούμε να δούμε και πως εμφανίζει ελάχιστο στο  $(0,0)$ .

## Θέμα 1

Στο 1ο θέμα της εργασίας καλούμαστε να χρησιμοποιήσουμε στην συνάρτηση την μέθοδο της Μέγιστης Καθόδου που υλοποιήσαμε στην 2<sup>η</sup> εργασία. Προσπαθούμε λοιπόν να ελαχιστοποιήσουμε την  $f$  με ακρίβεια  $\varepsilon = 0.01$  και διαφορετικά βήματα:

- i.  $\gamma_k = 0.1$
- ii.  $\gamma_k = 0.3$
- iii.  $\gamma_k = 3$
- iv.  $\gamma_k = 5$

Σαν σημείο εκκίνησης επιλέγω αυθαίρετα το  $(3,4)$  και προκύπτουν τα 4 παρακάτω διαγράμματα για κάθε μία από τις τιμές του  $\gamma_k$ . Για να μπορέσει η μέθοδος να τερματίσει τέθηκαν σαν μέγιστο όριο οι 100 επαναλήψεις αλλιώς ο αλγόριθμος έτρεχε ασταμάτητα. Στις 2 πρώτες περιπτώσεις η μέθοδος βρίσκει το ελάχιστο με καλή ακρίβεια, αντίθετα στις 2 τελευταίες περιπτώσεις για πιο μεγάλα  $\gamma_k$  η μέθοδος αποκλίνει από το ελάχιστο, ενώ οι τιμές της συνάρτησης παρουσιάζουν εκθετική αύξηση. Για αυτό τον λόγο στα 2 τελευταία διαγράμματα οι τιμές της  $f$  παρουσιάζονται σε λογαριθμική κλίμακα για να γίνεται εύκολα κατανοητό το διάγραμμα.



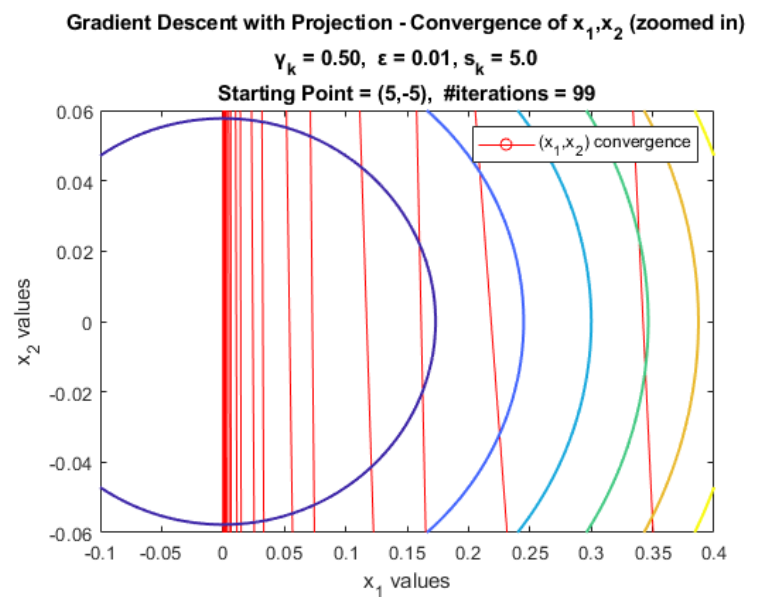
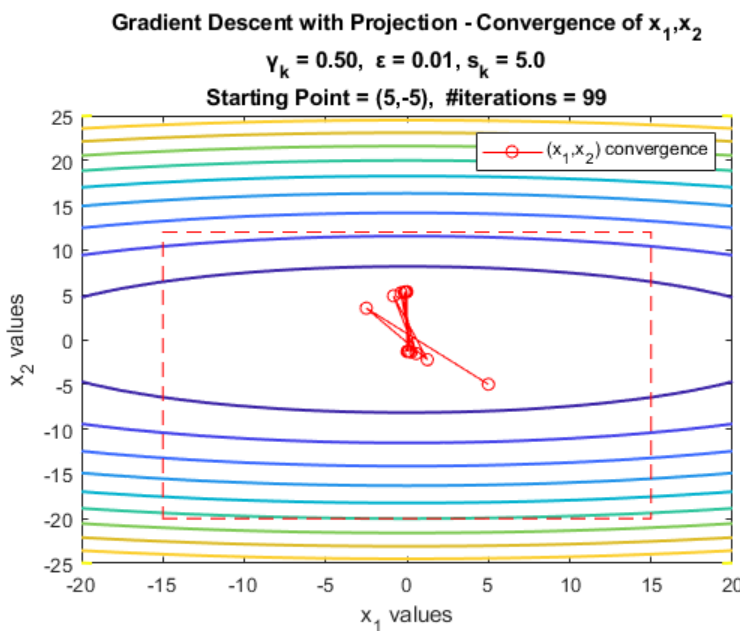
## Θέμα 2

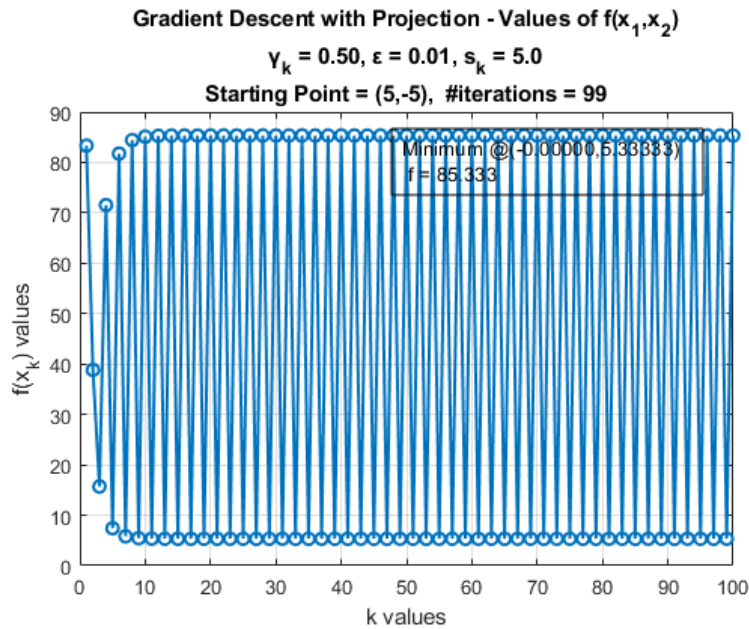
Η μέθοδος Μέγιστης Καθόδου παρότι είναι ένας χρήσιμος αλγόριθμος στον τομέα της ελαχιστοποίησης αντιμετωπίζει προβλήματα όταν το πρόβλημα που προσπαθούμε να επιλύσουμε θέτει περιορισμούς, παραδείγματος χάριν όταν το διάνυσμα μας  $x_k$  πρέπει να βρίσκεται συνεχώς εντός ενός κυρτού συνόλου  $X \subset \mathbb{R}^2$ . Αυτό το πρόβλημα έρχεται να λύσει η μέθοδος μέγιστης καθόδου με προβολή η οποία ξεκινά με ένα εφικτό σημείο και συνεχίζει με τον αλγόριθμο της μέγιστης καθόδου έως ότου βρει μη εφικτό σημείο  $x_k$  οπότε και βρίσκει την προβολή αυτού στο κυρτό σύνολο  $X$  και επαναλαμβάνει την ίδια διαδικασία.

Για την συνέχεια της εργασίας ισχύουν οι παρακάτω περιορισμοί για τα  $x_1, x_2$ :  
 $-10 \leq x_1 \leq 5$  και  $-8 \leq x_2 \leq 12$

Τέτοιοι περιορισμοί δημιουργούν παραλληλόγραμμα που φράζουν εσωτερικά τους τις τιμές της συνάρτησης.

Στο Θέμα 2 χρησιμοποιούμε την μέθοδο μέγιστης καθόδου με προβολή με  $s_k = 5$ ,  $\gamma_k = 0.5$ ,  $\varepsilon = 0.01$  και αρχικό σημείο εκκίνησης του αλγορίθμου το  $(5, -5)$ .

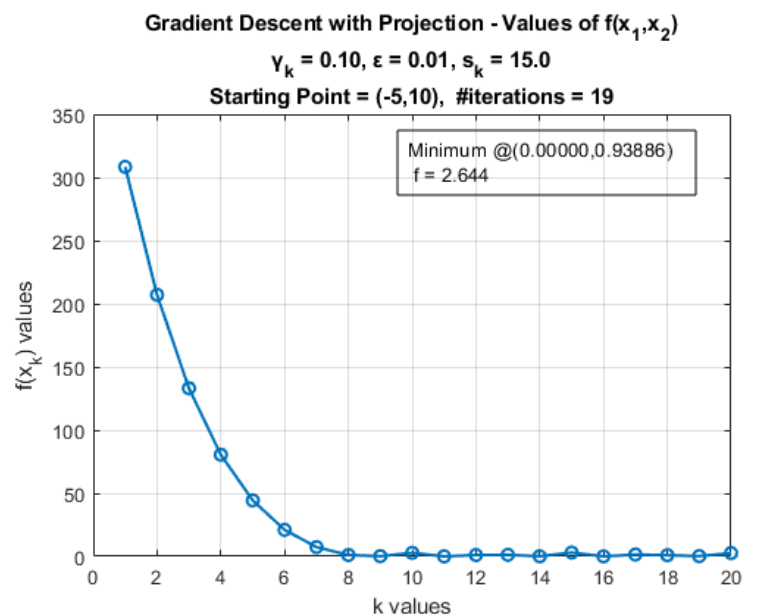
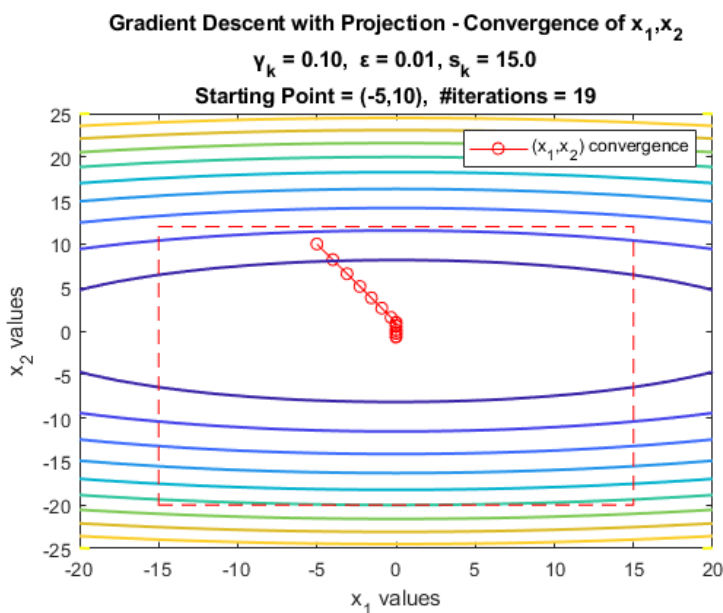




Η μέθοδος δεν συγκλίνει σε ικανοποιητικό αριθμό επαναλήψεων. Η τροποποίηση του  $\gamma_k$  θα μπορούσε να επηρεάσει την σύγκλιση.

### Θέμα 3

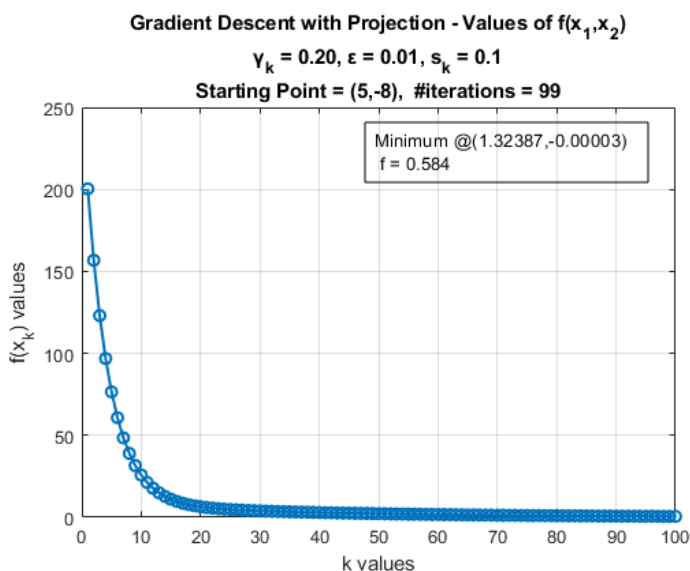
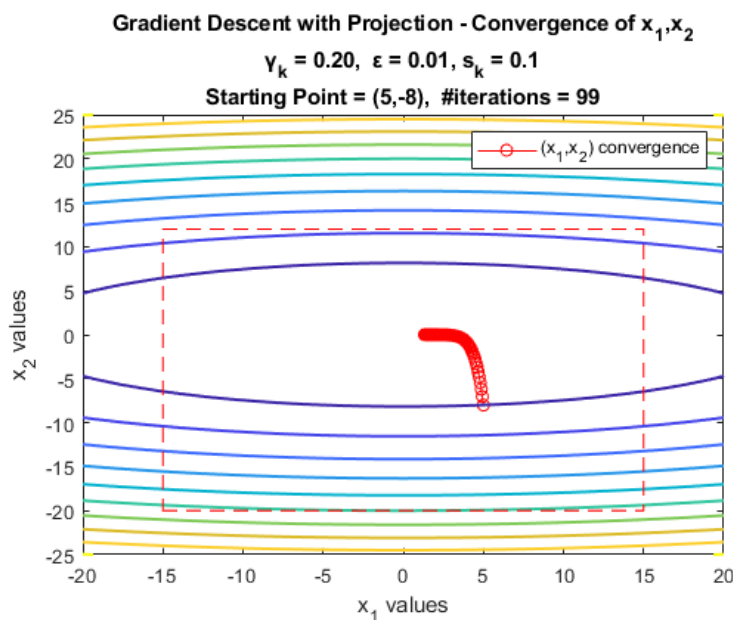
Στο θέμα 3 χρησιμοποιούμε την μέθοδο μέγιστης καθόδου με προβολή με  $s_k = 15, \gamma_k = 0.1, \epsilon = 0.01$  και αρχικό σημείο εκκίνησης του αλγορίθμου το (5, -10).



Η μέθοδος συγκλίνει και σε ικανοποιητικό αριθμό επαναλήψεων.

## Θέμα 4

Στο θέμα 3 χρησιμοποιούμε την μέθοδο μέγιστης καθόδου με προβολή με  $s_k = 0.1$ ,  $\gamma_k = 0.2$ ,  $\varepsilon = 0.01$  και αρχικό σημείο εκκίνησης του αλγορίθμου το  $(8, -10)$ . Πριν δοκιμάσουμε να τρέξουμε τον αλγόριθμο για τις παραπάνω αρχικές συνθήκες παρατηρούμε πως η τιμή  $x_1 = 8$  και η τιμή  $x_2 = -10$  δεν ανήκουν στο κυρτό σύνολο των περιορισμών που ορίσαμε παραπάνω. Η πρώτη κλήση του αλγορίθμου θα χρησιμοποιήσει την προβολή στο  $X$  οπότε το αρχικό σημείο θα γίνει το  $(5, -8)$  οδηγώντας δηλαδή τον αλγόριθμο μέσα στο διάστημα των περιορισμών έστω και αν αυτό είναι στο όριο του.



Η μέθοδος συγκλίνει σε αργό ρυθμό.